

foc i lloc

Rebel·lió o extinció

*Què cal fer quan als violents
els protegeix el lliure mercat?*

DELFI **ROCA**



Quan un home enfurismat va a rebre les autoritats armat amb una carabina, aquest ha de ser denunciat?

Quan una trentena d'homes, emmascarats i armats, enregistren i difonen un vídeo per anunciar la seva resistència activa contra l'Estat, la Justícia ha d'actuar amb celeritat?

Quan, a més de proferir amenaces de mort, són disparats una cinquantena de trets durant una inspecció dels agents de l'Autoritat, la instrucció d'aquest cas ha de ser prioritària per la Justícia? Més aviat sí, oi?

Doncs, quan això passa als Pirineus francesos, no és així. Si més no, és el que mostren les dades publicades al darrer butlletí informatiu de FERUS, la veterana associació francesa que treballa per la defensa i la salvaguarda dels grans predadors: l'ossa, el llop i el linx.

Els proteccionistes denuncien, d'una banda, el laxisme flagrant dels òrgans judicials davant aquests fets, i d'altres similars. Sembla que als investigats alguna vegada se'ls pren declaració, però no sempre. De l'altra, el suport de les autoritats locals, que diuen "comprendre" l'actitud dels violents, a més de témer que acabi succeint "un drama". En canvi, per als "élus" el problema són els

"écolos". Però com que aquest són pacífics, és fàcil menystenir-los. El fet és que, avui dia, arreu del món, s'estan assassinant, més que mai, els activistes ecologistes.

En efecte, amb aquesta actitud violenta, els antiossa han aconseguit els favors de la Justícia, dels polítics i dels mitjans d'informació. Amb les seves postures recalcitrants, han acabat imposant la seva estratègia de línia dura. A més de desanimar els ramaders que tenen una visió constructiva, i de silenciar els moderats.

Encara que no són conscients que aquest debat és sobre l'economia de lliure mercat. Uns volen evitar el cost que comporta la convivència bestiar – predadors, perquè minva el seu benefici. Els altres reclamen la intervenció de l'Estat, per tal de protegir el valor ecològic de dita convivència.

Llavors potser seria millor deixar de debatre sobre els límits d'aquesta convivència i començar a debatre sobre els límits de la llibertat de mercat. Perquè, mentre als violents els protegeixi l'economia de lliure mercat, seria previsible que l'estratègia de la no-violència comences a trontollar. La història ens ensenya que quan un bàndol es queda sense recursos, el drama està servit.